

Přijetí do úschovy při tzv. jiné činnosti soudu

Přijetí do úschovy při tzv. jiné činnosti soudu nemá za následek splnění dluhu (závazku) nebo uspokojení nároku a uschované peníze, listiny a jiné movité věci nemohou být vydány dalším osobám a toto přijetí do úschovy nemá, nestanoví-li zákon něco jiného, ani jiné hmotněprávní důsledky.

(Rozsudek Nejvyššího soudu České republiky sp.zn. 21 Cdo 2201/2007, ze dne 9.7.2008)

Nejvyšší soud České republiky rozhodl v právní věci žalobkyně JUDr. E. K., advokátky, jako správkyne konkursní podstaty úpadce P. spol. s r.o. - v likvidaci, zastoupené advokátem, proti žalovaným 1) L. C. S. G. a.s., zastoupené advokátem, a 2) JUDr. B. H., notáři, o nahrazení souhlasu s vydáním notářské úschovy a o 18.000.000,- Kč s příslušenstvím, event. o 6.000.000,- Kč s příslušenstvím, vedené u Obvodního soudu pro Prahu 4 pod sp. zn. 8 C 294/2003, o dovolání žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 12. prosince 2006, č.j. 28 Co 355/2006-424, tak, že rozsudek městského soudu se - s výjimkou výroku o odmítnutí odvolání - zrušuje a věc se v tomto rozsahu vrací Městskému soudu v Praze k dalšímu řízení.

Z odůvodnění :

Žalobkyně se žalobou podanou u Obvodního soudu pro Prahu 4 dne 26.6.2003 domáhala, aby bylo žalované 1) uloženo souhlasit s vydáním notářské úschovy vedené u žalovaného 2) "na základě protokolu o přijetí peněz do notářské úschovy sepsaného dne 11.1.1999 pod č.j. N 9/99 žalobkyni do konkursní podstaty úpadce P. spol. s r.o. - v likvidaci částku 18.000.000,- Kč, tedy kupní cenu sjednanou v kupní smlouvě uzavřené dne 12.1.1999 mezi žalobkyní jako prodávající a žalovanou 1) jako kupující formou notářského zápisu č.j. NZ 8/99, N 10/99 sepsaného žalovaným 2), zvýšenou o úrok z úschovy až do výše, které úrok dosáhne ke dni vydání úschovy žalobkyni", a aby žalovanému 2) bylo uloženo "vydat žalobkyni do konkursní podstaty P. spol. s r.o. částku 18.000.000,- Kč zvýšenou o úrok z úschovy", a pro případ, že by soud nevyhověl této žalobě, aby bylo žalované 1) uloženo zaplatit žalobkyni "do konkursní podstaty úpadce P. spol. s r.o. - v likvidaci" 6.000.000,- Kč s 3% úrokem "od doručení žaloby žalované 1) do zaplacení". Žalobu zdůvodnila zejména tím, že kupní smlouvou ze dne 12.1.1999, sepsanou notářským zápisem žalovaného 2) pod č.j. NZ 8/99, N 10/99, prodala žalované 1) z konkursní podstaty "areál obchodního domu DONA v P." za kupní cenu 18.000.000,- Kč a že tuto kupní cenu přijal žalovaný 2) do notářské úschovy s tím, že ji vydá žalobkyni po předložení výpisu z katastru nemovitostí, na němž bude jako vlastník nemovitostí uvedena žalovaná 1), a kupní smlouvy s vyznačeným rozhodnutím Katastrálního úřadu v P., kterým byl povolen vklad vlastnického práva pro žalovanou 1). Přestože byl vklad vlastnického práva k prodaným nemovitostem ve prospěch žalované 1) povolen a přestože notářským zápisem žalovaného 2) ze dne 28.1.1999 sepsaným pod č.j. NZ 50/99, N 56/99 bylo "dořešeno sporné vlastnictví k pozemku parc. č. 4430/3 o výměře 44 m²", žalovaná 1) od kupní smlouvy odstoupila a žalovaný 2) dosud žalobkyni nevydal do notářské úschovy přijatou kupní cenu. Žalobkyně má za to, že odstoupení od kupní smlouvy je neplatné a že má právo na vyplacení sjednané kupní ceny. Pro případ, že by soud nevyhověl žalobě v primárním petitu, se žalobkyně domáhá vydání bezdůvodného obohacení, které žalované 1) vzniklo za dobu posledních 3 let užíváním prodaných nemovitostí bez právního důvodu.

Obvodní soud pro Prahu 4 rozsudkem ze dne 8.2.2006, č.j. 8 C 294/2003-380 ve znění usnesení ze

dne 10.8.2006, č.j. 8 C 294/2003-406 zamítl žalobu o uložení povinnosti žalované 1) souhlasit s vydáním notářské úschovy a o uložení povinnosti žalovanému 2) "vydat žalobkyni do konkursní podstaty P. spol. s r.o. částku 18.000.000,- Kč" a rozhodl, že "základ nároku žalobkyně na vydání bezdůvodného obohacení je po právu" a že žalovaný 2) nemá právo na náhradu nákladů řízení. Z provedeného dokazování vzal za prokázané, že mezi žalobkyní a žalovanou 1) došlo dne 12.1.1999 k uzavření kupní smlouvy na nemovitosti ("areál obchodního domu DONA v P.") a že kupní cena ve výši 18.000.000,- Kč byla podle dohody účastníků složena do notářské úschovy žalovaného 2) s tím, že bude vydána žalobkyni po splnění dohodnutých podmínek. Předmětem prodeje byl rovněž pozemek p.č. 4430/1 o rozloze 2.021 m², o němž bylo po uzavření kupní smlouvy a po podání návrhu na vklad vlastnického práva zjištěno, že "takto označený pozemek v takovéto rozloze neexistuje, neboť žalovaná 1) byla zapsána jako vlastník pozemku p.č. 4430/1 o rozloze toliko 1.957 m², když z tohoto pozemku byl oddělen pozemek, který dostal p.č. 4430/3 o rozloze 45 m² a jako vlastník je zapsán úpadce s tím, že vlastníkem stavby na tomto pozemku je J. e. a.s.". I když žalobkyně a žalovaná 1) sepsaly do notářského zápisu dne 28.1.1999 prohlášení o tom, že uvedenou kupní smlouvou byl na žalovanou 1) převeden i pozemek p.č. 4430/3 o výměře 44 m², žalovaná 1) prohlášením ze dne 2.3.1999 od kupní smlouvy odstoupila. Soud prvního stupně dospěl k závěru, že odstoupení od kupní smlouvy žalovanou 1) bylo platné, neboť "předmětem kupní smlouvy byl mimo jiné i pozemek, který má však dle výpisu z katastru nemovitostí menší výměru, než jak bylo uvedeno v uzavřené kupní smlouvě, a že žalovaná 1) teprve dodatečně zjistila, že na nově vzniklém pozemku vážnou zástavní práva Finančního úřadu pro P. 4, B. H. a.s. a Fondu národního majetku ČR, že vlastníkem pozemku je úpadce a že vlastníkem stavby na tomto pozemku je J. e. a.s., což je v rozporu s ujednáním účastníků v kupní smlouvě, kdy žalovaná 1) měla obdržet výpis z katastru nemovitostí, kde nebudou žádná věcná břemena ani věcná práva". Žalobkyně proto nemá právo na vydání kupní ceny z notářské úschovy. Protože "odstoupení žalované 1) je platné, vlastníkem předmětných nemovitostí je i nadále žalobkyně, a protože žalovaná 1) užívá nemovitosti bez právního důvodu, má žalobkyně právo na vydání bezdůvodného obohacení, jehož výše bude předmětem dalšího dokazování".

K odvolání žalobkyně Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 12.12.2006, č.j. 28 Co 355/2006-424 rozsudek soudu prvního stupně ve výrocích o zamítnutí žaloby a ve výroku o nákladech řízení potvrdil, odmítl odvolání žalobkyně proti výroku rozsudku soudu prvního stupně, kterým bylo rozhodnuto, že "nárok na vydání bezdůvodného obohacení je po právu", a rozhodl, že "žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení ve vztahu mezi žalobkyní a žalovaným 2)". Odvolací soud přihlédl k tomu, že v průběhu řízení před soudem prvního stupně žalovaný 2) složil peněžitou částku přijatou do notářské úschovy "do úschovy soudní" pro příjemce, za něž označil "žalobkyni nebo žalovanou 1)", o čemž mu Obvodní soud pro Prahu 4 vystavil dne 3.9.2004 pod č.j. 34 Sd 85/2004-27 potvrzení. Za této situace podle názoru odvolacího soudu žalobou požadovaný primární petit představuje "plnění určité a srozumitelné, zároveň však není právně možné", neboť "nelze uložit povinnost žalovaným ve vztahu k notářské úschově v petitu specifikované, když požadovaná částka se tam prokazatelně nenachází". Žaloba ve svém primárním petitu již z tohoto důvodu nemohla být úspěšná. Odvolání žalobkyně proti výroku rozsudku soudu prvního stupně, kterým bylo kladně rozhodnuto co do základu o jejím požadavku na vydání bezdůvodného obohacení, uplatněný eventuálním petitem, odvolací soud odmítl podle ustanovení § 218 písm. b) o.s.ř., neboť žalobkyně "k němu nebyla oprávněna".

Proti tomuto rozsudku odvolacího soudu ve výroku, kterým byl potvrzen rozsudek soudu prvního stupně o zamítnutí žaloby, podala žalobkyně dovolání. Namítá, že žalovaný 2) v rozporu s ustanovením § 87 notářského řádu a v rozporu "s notářským zápisem č.j. NZ 8/99, N 10/99 ze dne 12.1.1999" nevydal peníze přijaté do notářské úschovy ani žalobkyni ani žalované 1), ale složil je podle ustanovení § 352 o.s.ř. do úschovy soudu. Podle žalobkyně je takový úkon žalovaného 2) "absolutně neplatný pro rozpor se zákonem, neboť podle § 87 odst. 1 notářského řádu notář příjemci (žalobkyni) vydá peníze z notářské úschovy ve stanovené lhůtě a po splnění stanovených podmínek,

notář postupuje obdobně, mají-li být peníze vráceny složiteli"; odvolací soud proto neměl "tomuto neplatnému právnímu úkonu přičítat žádné důsledky ve vztahu k tomu, zda žalobkyní požadované plnění je právně možné". Přípustnost dovolání žalobkyně dovozuje z ustanovení § 237 odst. 1 písm. c) o.s.ř. a navrhuje, aby dovolací soud zrušil rozsudek odvolacího soudu v napadeném výroku a aby mu věc vrátil k dalšímu řízení.

Žalovaná 1) navrhla, aby dovolací soud dovolání žalobkyně jako nepřipustné odmítl, případně, shledá-li je přípustným, zamítl. Rozhodnutí odvolacího soudu považuje po věcné i právní stránce za zcela správné. Otázka, zda žalovaný 2) směl či nesměl notářskou úschovu složit do úschovy soudu, není podle mínění žalované 1) pro toto řízení vůbec podstatná, neboť "nelze vydat něco, co dotyčný u sebe nemá".

Nejvyšší soud České republiky jako soud dovolací (§ 10a o.s.ř.) po zjištění, že dovolání žalobkyně proti pravomocnému rozsudku odvolacího soudu bylo podáno ve lhůtě uvedené v ustanovení § 240 odst. 1 o.s.ř., se nejprve zabýval otázkou přípustnosti dovolání.

Dovoláním lze napadnout pravomocná rozhodnutí odvolacího soudu, pokud to zákon připouští (§ 236 odst. 1 o.s.ř.).

Podmínky přípustnosti dovolání proti rozsudku odvolacího soudu jsou obsaženy v ustanovení § 237 o.s.ř.

Dovolání je přípustné proti rozsudku odvolacího soudu, jímž bylo změněno rozhodnutí soudu prvního stupně ve věci samé [§ 237 odst. 1 písm. a) o.s.ř.] nebo jímž bylo potvrzeno rozhodnutí soudu prvního stupně, kterým soud prvního stupně rozhodl ve věci samé jinak než v dřívějším rozsudku (usnesení) proto, že byl vázán právním názorem odvolacího soudu, který dřívější rozhodnutí zrušil [§ 237 odst. 1 písm. b) o.s.ř.], anebo jímž bylo potvrzeno rozhodnutí soudu prvního stupně, jestliže dovolání není přípustné podle ustanovení § 237 odst. 1 písm. b) o.s.ř. a dovolací soud dospěje k závěru, že napadené rozhodnutí má ve věci samé po právní stránce zásadní význam [§ 237 odst. 1 písm. c) o.s.ř.]; to neplatí ve věcech, v nichž dovoláním dotčeným výrokiem bylo rozhodnuto o peněžitém plnění nepřevyšujícím 20.000,- Kč a v obchodních věcech 50.000,- Kč, přičemž se nepřihlíží k příslušenství pohledávky [§ 237 odst. 2 písm. a) o.s.ř.], a ve věcech upravených zákonem o rodině, ledaže jde o rozsudek o omezení nebo zbavení rodičovské zodpovědnosti nebo pozastavení jejího výkonu, o určení (popření) rodičovství nebo o nezrušitelné osvojení [§ 237 odst. 2 písm. b) o.s.ř.].

Žalobkyně dovoláním napadá rozsudek odvolacího soudu, jímž byl potvrzen rozsudek soudu prvního stupně ve věci samé. Podle ustanovení § 237 odst. 1 písm. b) o.s.ř. dovolání není přípustné, a to již proto, že ve věci nebylo soudem prvního stupně vydáno rozhodnutí ve věci samé, které by bylo odvolacím soudem zrušeno. Dovolání žalobkyně proti rozsudku odvolacího soudu tedy může být přípustné jen při splnění předpokladů uvedených v ustanovení § 237 odst. 1 písm. c) o.s.ř.

Rozhodnutí odvolacího soudu má po právní stránce zásadní význam ve smyslu ustanovení § 237 odst. 1 písm. c) o.s.ř. zejména tehdy, řeší-li právní otázku, která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo která je odvolacími soudy nebo dovolacím soudem rozhodována rozdílně, nebo řeší-li právní otázku v rozporu s hmotným právem [§ 237 odst. 3 o.s.ř.].

Dovolací soud je při přezkoumání rozhodnutí odvolacího soudu zásadně vázán uplatněnými dovolacími důvody (srov. § 242 odst. 3 o.s.ř.); vyplývá z toho mimo jiné, že při zkoumání, zda napadené rozhodnutí odvolacího soudu má ve smyslu ustanovení § 237 odst. 3 o.s.ř. ve věci samé po právní stránce zásadní právní význam, může posuzovat jen takové právní otázky, které dovolatel v dovolání označil.

Přípustnost dovolání podle ustanovení § 237 odst. 1 písm. c) o.s.ř. není založena již tím, že dovolatel tvrdí, že napadené rozhodnutí odvolacího soudu má ve věci samé po právní stránce zásadní význam. Přípustnost dovolání nastává tehdy, jestliže dovolací soud za použití hledisek, příkladmo uvedených v ustanovení § 237 odst. 3 o.s.ř., dospěje k závěru, že napadené rozhodnutí odvolacího soudu ve věci samé po právní stránce zásadní význam skutečně má.

Z hlediska skutkového stavu bylo v projednávané věci mimo jiné zjištěno (správnost zjištění soudů v tomto směru dovolatelka nezpochybňuje), že podle protokolu o přijetí peněz do notářské úschovy ze dne 11.1.1999, č.j. N 9/99 přijal žalovaný 2) do notářské úschovy od žalované 1) částku 18.000.000,- Kč s tím, aby byla uložena "na týdenní revolvingový účet" a vydána žalobkyni nejpozději do 3 pracovních dnů ode dne splatnosti tohoto účtu, následujícího po předložení výpisu z katastru nemovitostí, kde bude uvedena jako vlastníkem nemovitostí (v protokolu označených) žalovaná 1) a kupní smlouvy ohledně těchto nemovitostí s vyznačeným rozhodnutím Katastrálního úřadu v P., kterým byl povolen vklad vlastnického práva pro žalovanou 1); v případě předložení pravomocného rozhodnutí Katastrálního úřadu v P. o zamítnutí návrhu na vklad vlastnického práva žalované 1) měla být částka vrácena žalované 1). V protokolu o přijetí peněz do notářské úschovy se dále uvádí, že v případě předložení výpisu z katastru nemovitostí se zápisem vlastnického práva žalované 1), v němž bude obsažen "jakýkoliv zápis v části B1 nebo C", se uskuteční dne 16.4.1999 v 13.00 hod "ve zdejší notářské kanceláři jednání za přítomnosti notáře a statutárních zástupců společností" a "při tomto jednání buď obě společnosti uzavřou dodatek ke kupní smlouvě z dnešního dne nebo, pokud se tak nestane, je žalovaná 1) povinna jednostranným prohlášením ve formě notářského zápisu odstoupit od smlouvy kupní"; v tomto případě bude "celá úschova ihned po následujícím dni splatnosti po předložení výpisu z katastru nemovitostí, kde jako vlastníkem bude opět zapsána společnost P. spol. s r.o. v likvidaci" vrácena žalované 1), avšak "pokud bude dříve notáři předložen výpisu z katastru nemovitostí se zápisem vlastnického práva pro žalovanou 1), jehož část C bude bez zápisu, bude celá úschova převedena na účet konkursní podstaty". Podáním ze dne 19.3.2004, které došlo Obvodnímu soudu pro Prahu 4 dne 22.3.2004, žalovaný 2) navrhl, aby soud přijal podle ustanovení § 352 o.s.ř. jím složenou částku 21.160.590,68 Kč do soudní úschovy. Svůj návrh zdůvodnil tím, že podmínky pro vydání úschovy uvedené v protokolu o přijetí peněz do notářské úschovy ze dne 11.1.1999 dosud nebyly splněny, že žalovaná 1) žádá o vrácení úschovy, že žalobkyně předmět úschovy zapsala do soupisu majetku patřícího do konkursní podstaty a že "existují důvodné pochybnosti o tom, komu mají být vydány finanční prostředky ve výši 18.000.000,- Kč s příslušenstvím" z notářské úschovy. Poté, co došla od žalovaného 2) na účet soudu částka 21.199.489,87 Kč, vystavil Obvodní soud pro Prahu 4 dne 3.9.2004 pod č.j. 34 Sd 85/2004-27 potvrzení o tom, že žalovaný 2) složil dne 20.4.2004 u soudu částku 21.199.489,87 Kč pro "příjemce" žalobkyni nebo žalovanou 1).

Za tohoto stavu bylo pro rozhodnutí věci mimo jiné významné vyřešení otázky, jaký má vliv na vydání peněz přijatých do notářské úschovy skutečnost, že notář odevzdal peníze, aniž by to při jejich přijetí bylo stanoveno, do úschovy soudu podle ustanovení § 352 o.s.ř. z důvodu, že měl pochybnosti, zda mají být vydány určenému příjemci nebo vráceny složiteli. Uvedená právní otázka dosud nebyla v rozhodování odvolacího soudu vyřešena. Vzhledem k tomu, že její posouzení bylo pro rozhodnutí projednávané věci významné (určující), představuje napadený rozsudek odvolacího soudu rozhodnutí, které má ve věci samé po právní stránce zásadní význam. Dovolací soud proto dospěl k závěru, že dovolání žalobkyně proti napadenému výroku rozsudku odvolacího soudu je přípustné podle ustanovení § 237 odst. 1 písm. c) o.s.ř.

Po přezkoumání rozsudku odvolacího soudu ve smyslu ustanovení § 242 o.s.ř., které provedl bez jednání (§ 243a odst. 1 věta první o.s.ř.), Nejvyšší soud ČR dospěl k závěru, že dovolání je opodstatněné.

Přijal-li notář v souvislosti se svou činností do úschovy peníze za účelem jejich vydání další osobě, po

splnění stanovených podmínek a ve stanovených lhůtách je buď vydá příjemci nebo vrátí složiteli (srov. § 85 a násl. zákona č. [358/1992](#) Sb. ve znění pozdějších předpisů).

Podle ustanovení § 352 odst. 1 věty první občanského soudního řádu [ve znění účinném ke dni 20.4.2004, v němž žalovaný 2) složil do soudní úschovy částku 21.199.489,87 Kč - dále jen "občanského soudního řádu] soud přijímá do úschovy peníze, listiny a jiné movité věci v souvislosti s trestním nebo jiným soudním řízením.

Podle ustanovení § 352 odst. 1 věty druhé občanského soudního řádu se u soudu rovněž skládají peníze a jiné hodnoty náležející osobám, u kterých soud dohlíží na správu majetku, zálohy a jiné platby, které bezprostředně souvisejí se soudním řízením.

Podle ustanovení § 352 odst. 2 občanského soudního řádu o přijetí do úschovy vydá soud tomu, kdo hodnoty skládá, potvrzení.

Při své tzv. jiné činnosti soud - jak vyplývá z ustanovení § 352 občanského soudního řádu (ve znění účinném ke dni 20.4.2004) - přijímá do úschovy jednak peníze, listiny a jiné movité věci v souvislosti s trestním nebo jiným soudním řízením, jednak peníze a jiné hodnoty náležející osobám, u kterých soud dohlíží na správu majetku (zejména osobám nezletilým a osobám zbaveným způsobilosti k právním úkonům nebo omezeným ve způsobilosti k právním úkonům) a jednak zálohy a jiné platby, které bezprostředně souvisejí se soudním řízením (například zálohy na náklady důkazu, zálohy na náklady provedení výkonu rozhodnutí, nejvyšší podání při výkonu rozhodnutí), a to tehdy, stanoví-li to zákon nebo rozhodl-li o tom soud v soudním řízení, jehož se úschova týká. Přijímá-li soud do úschovy peníze, listiny nebo jiné movité věci podle ustanovení § 352 odst. 1 občanského soudního řádu, nevydává o tom rozhodnutí. Každému, kdo předá soudu do úschovy peníze, listiny a jiné movité věci, soud o tom vydá písemné potvrzení.

Úschovy při tzv. jiné činnosti soudu podle ustanovení § 352 občanského soudního řádu je třeba odlišovat od soluční úschovy peněz, cenných papírů a jiných movitých věcí podle ustanovení § 185a a násl. o.s.ř. a od úschovy věcí, kterou soud provádí v případech stanovených zvláštními právními předpisy (§ 185f o.s.ř.). Přijetí do úschovy při tzv. jiné činnosti soudu nemá za následek splnění dluhu (závazku) nebo uspokojení nároku a uschované peníze, listiny a jiné movité věci nemohou být vydány dalším osobám a nemá, nestanoví-li zákon něco jiného, ani jiné hmotněprávní důsledky. S penězi, listinami nebo jinými movitými věcmi, které byly přijaty do úschovy, se naloží způsobem, který stanovil soud v příslušném řízení; nerozhodl-li soud jinak, musí být vždy vráceny tomu, kdo je složil.

Zákon a ani jiné právní předpisy nestanoví, že by peníze, které notář přijal podle ustanovení § 85 a násl. zákona č. [358/1992](#) Sb. (ve znění pozdějších předpisů) za účelem vydání další osobě, mohly být notářem v případě pochybností o tom, zda mají být vydány příjemci nebo vráceny složiteli, složeny do úschovy soudu podle ustanovení § 352 občanského soudního řádu. O povinnosti žalovaného 2) v projednávané věci složit úschovu přijatou na základě protokolu o přijetí peněz do notářské úschovy ze dne 11.1.1999, č.j. N 9/99 u soudu nerozhodl (podle obsahu spisu) soud ani v tomto a ani v jiném soudním řízení. Složil-li přesto žalovaný 2) předmět své notářské úschovy u soudu a přijal-li Obvodní soud pro Prahu 4 v rozporu s ustanovením § 352 občanského soudního řádu peníze do úschovy, nemohou mít tyto skutečnosti za následek, že by žalobou požadované plnění (v primárním petitu) nebylo "právně možné". Je totiž na odpovědnosti žalovaného 2), jak s přijatou úschovou naložil a komu - případně v rozporu se závazky převzatými v souvislosti s notářskou úschovou - předmět úschovy svěřil; na jeho povinnost úschovu vydat příjemci nebo vrátit složiteli podle toho, jak se splnily podmínky stanovené v protokolu o přijetí peněz do notářské úschovy ze dne 11.1.1999, č.j. N 9/99, to nemá žádný vliv. Složil-li žalovaný 2) předmět své notářské úschovy do úschovy soudu podle ustanovení § 352 občanského soudního řádu, nelze úspěšně dovozovat "právní nemožnost" žalobou požadovaného plnění také proto, že soud mu je povinen "bez právního důvodu" složené peníze i bez

žádosti kdykoliv vrátit.

Z uvedeného vyplývá, že rozsudek odvolacího soudu není v napadeném výroku potvrzení rozsudku soudu prvního stupně o zamítnutí žaloby správný; Nejvyšší soud České republiky jej proto v tomto výroku a v akcesorickém výroku o náhradě nákladů řízení podle ustanovení § 243b odst. 2 části věty za středníkem o.s.ř. zrušil a věc v tomto rozsahu podle ustanovení § 243b odst. 3 věty první o.s.ř. vrátil Městskému soudu v Praze k dalšímu řízení.

© EPRAVO.CZ - Sběrka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Promlčení, insolvence](#)
- [Nepřiměřená délka řízení \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Výše výživného \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Výživné \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Započtení pohledávek \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Ušlý zisk](#)
- [Škoda vzniklá provozní činností](#)
- [Styk dítěte s osobou společensky blízkou](#)
- [Spotřebitel](#)
- [Náležitě odůvodnění jako procesní záruka \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Odměna advokáta \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)